

001	66	66	96	96	93	92	96	90	85	85	70	60	55	50	45	40	30	20	15	10	13	19	25	28	48	48	37	4	3	0
100	98	96	94	92	90	88	86	84	82	80	78	76	74	72	70	68	66	64	62	60	58	56	54	52	50	48	46	44	42	40

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Verkko: maaseuduntulevaisuus.fi
Facebook: facebook.fi/maaseuduntulevaisuus
Twitter: @maastul

PÄÄKIRJOITUS

Kriisin selättäminen vaatii tekoja

Suomalaiset maatilat elävät pahinta taloudellista kriisiä vuosikausiin. Jo ennestään surkeasta kannattavuudesta kärsivä maatalous sai riesakseen vielä huonon kasvukauden. Ahdingossa ovat nyt kaikki tuotantosuunnat.

Viljatiloiilla kato puolittanee maataloustulon tänä vuonna. Kotieläin-tuotannossa kannattavuutta kurittaa rajusti kallistuvat rehukustannukset. Euroopan pörsseissä rehumaisi on jo nyt myllyvehnää kalliimpaa ja valkuaisenkin hinta nousee.

Jos tuntuvaa taloudellista apua ei ole luvassa, moni viljelijä on vaarassa ajautua vararikkaan. Vaikeassa talus-tilanteessa ja jaksamisen ollessa koe-tuksella yhä useampi harkitsee myös maataloustuotannosta luopumista.

» Sympatian sijaan nyt tarvitaan konkreettista rahallista apua, jotta tilat selviävät talvesta.

Tuottajajärjestö vaatii hallituk-selta nyt järeitä toimia, jotta kan-nattavuusongelmien kanssa painiva maatalous pelastetaan vaikean ajan yli (MT 10.8.).

MTK:n puheenjohtajan Juha Mart-tilan mukaan maatalouden pelastus-paketin pitää olla vähintään sata mil-joonaa euroa. Edellisen hallituksen myöntämää 20 miljoonaa hän pitää vain symbolisena eleenä.

Taakanjako koko yhteiskunnan kesken on perusteltua, sillä suomalai-set viljelijät ovat lähes yksin joutuneet kansainvälisen politiikan maksu-mieheksi.

Heikon kasvukauden lisäksi suo-malaistiloja ovat piiskanneet Venäjän vastapakotteet ja laskevat tuottaja-hinnat. Kansallisia viljelijätukia on leikattu sadalla miljoonalla eurolla kolmen viime vuoden aikana.

Tilojen kassakriisiä uhkaa syven-tää loppuvuonna se, että maatalous-uidistuksen ennakoidaan viivästyttä-vän EU-tukien maksatusta yli vuo-denvaihteen. Lainojen lyhennykset vaikeutuvat etenkin investoinneilla tiloilla.

Kriisin vaikutukset ulottuvat vähi-tellen myös tilojen ulkopuolelle, kaik-kiin maatalouden kanssa toimiviin. Elintarviketyöläiset ovat jo saaneet tuntea Venäjän-viennin tyrehtymisen

irtisanomisina ja lomautuksina, eikä konekauppakaan käy.

Laajamittaisen kriisituen vastus-tajat vetoavat Suomen heikkoon taloustilanteeseen ja EU-säädöksiin. Maatalousjätti Ranska on kuitenkin jo uhmannut yhteistä maatalous-politiikkaa ja myöntänyt 1,1 miljard-in euron suuruiset tuet ahdinkoon ajautuneille omille viljelijöilleen.

MTK:n johtoa tiistaina tavannut maa- ja metsätalousministeri Kimmo Tiilikainen (kesk.) lupasi keskustella tukien maksatuksen aikaistamisesta vielä kertaalleen maatalouskomissaa-rin kanssa. Myös EU-tukipäättöksissä hän aikoo pitää Suomen puolta. Asia on esillä ylimääräisessä EU-ministeri-neuvostossa 7. syyskuuta.

Tiilikaisen mukaan ministeriössä varaudutaan jo tuleviin satovahin-kokorvauksiin ja pyritään etsimään niihin varoja, mutta muusta tuesta ei hänellä ollut kertoa.

MT:n haastatteleamalla edellisen hallituksen maa- ja metsätalous-ministerillä ja nykyisellä sisäministe-rillä Petteri Orpolla (kok.) ei ole tietoa kriisiapupaketista maataloudelle, eikä hän innostu asiasta. Julkisen talouden huonoon tilaan vetoavan sisäministe-rin mielestä kriisistä selvittää suom-laisen maatalouden kilpailukykyä ja markkinointia parantamalla.

Myös Orpon puoluetoveri, valtio-varainministeri Alexander Stubb on varovainen: hallituksen kärki-hankkeista rahoja voitaisiin irrottaa muttei budjetista.

Sekä keskustan, kokoomuksen että perussuomalaisten kannatuksen perusta on vankasti maaseudulla. Siksi nykyhallituksella on se kuu-luisa tuhannen taalan paikka osoittaa tukensa peruskannattajakunnalleen. Maaseudun ihmisten erityinen katse kohdistuu keskustaan, joka moitti edellisen hallituksen maatalous-toimia ja jolla on poliittinen vastuu maatalouspolitiikasta.

Sympatian sijaan nyt tarvitaan konkreettista rahallista apua, jotta tiloilla selvittäisiin tulevasta talvesta.

Pelastustalkoisiin peräänkuulu-tetaan myös muita kuin hallitusta ja EU:ta. Ruokaketjun toiminta huutaa halpuuttamisen sijasta nyt reiluut-tamista. Jokaisen, joka elää suoma-laisesta maataloudesta ja ruuasta, tulee tuntea vastuunsa.

VIERAILIJA

Kansaa ei voi omia

Jos kansanedustaja lupaa taistella loppuun saakka koti-maansa ja yhden aidon suoma-laisen kansan puolesta, onko kyseessä kutsuhuuto vai läppä viikonlopun pikkutunteina?

Perussuomalaisten puolue-kokous ei asiaan ottanut kan-taa. Viime viikonlopun puhees-saan Timo Soini tuomitsi kyllä väkivallan ja vihapuheen, mut-ta onnistui uhriutumaan itse samassa hengenvedossa. Im-mos-kohun vakavin ongelma vaikutti Soinin kommenttien perusteella olevan hänen kesä-lomansa harmittava häirintä.

Perussuomalaisten edus-kuntaryhmä käsittelee var-masti vielä edustaja Immosen Facebook-keskusteluja, mutta puolue ei näytä pitävän flirt-tailua äärioikeiston kanssa on-gelmana.

Taktiikka on sama kuin eu-rooppalaisilla äärioikeistoa edustavilla poliitikoilla ylipää-tään: puheissa vastustetaan vä-kivaltaa ja vihapuhetta, mut-ta rasismista ja yksioikoisesta

kansallismielisyydestä ei sa-nouduta irti.

Vastenmielistä on myös ”de-mokratian” ja ”kansan” omi-minen yhden puolueen omai-suudeksi. Sananvapaus ja de-mokratia halutaan ymmärtää niin, ettei mitään perussuoma-laisten mölättyksiä saisi arvos-tella. Toisin ajattelevat elävät ”punavihreässä kuplassa” tai edustavat ”vihervasemmistoa”, ja vain perussuomalaiset tietä-vät mitä ”kansa” ajattelee.

Tätä en usko.

Itse jaksan uskoa, että suo-malaisilla on vahva vastustus ääriliikkeitä kohtaan ja myös elävä kollektiivinen muisti kansan kahtiajaosta. Harva ha-luaa barrikadeille.

Keskitten ja kohtuuden rakastaminen ei kuitenkaan saa tarkoittaa sitä, että annam-me yhden ääripään määritellä, missä keskitie sijaitsee. Heilas-telu Vastarintaliikkeen kaltais-ten rasistien kanssa on tuomit-tava selkeästi. Vaikka Soini yrit-tää lakaista Immos-kohua ja

halla-aholaisten nuivaa siipeä maton alle, on perussuomalai-silta jatkossakin vaadittava täs-sä asiassa selkeää valintaa.

Myös muiden hallitus-puoluiden on kannettava vas-tuunsa: jos perussuomalaiset eivät siivoa pesänsä itse, on kaverin vähän autettava.

» Miksei uuspopulismi iske veroparatiisien ylläpitäjiin ja veronkiertäjiin, jotka veropakolaisina kiertävät Eurooppaa piilottaen rahojaan?

Euroopan parlamentista kat-sottuna äärioikeistolaisuuden nousu on tosiasia, josta Suo-

messa edelleen vaietaan häm-mentävällä tavalla. Uuspopulis-min varjossa saa kukkia ilmiö, jolla ei ole mitään tekemistä kotikutoisen perinteisen ven-namolaisuuden kanssa, joka oli aikansa protestipopulismia.

Pelkän populismin noususta en olisikaan huolissaan, mutta näyttää siltä, että olemme me-nossa ohi pelkästä populismista kohti jotain sellaista, mistä his-torian lehdet ovat täynnä oppia meille jokaiselle. ”Aito suoma-lainen kansa” on jo sellaisenaan ilmaisu, joka laittaa meitä suo-malaisia arvojärjestykseen. Ku-ka meistä on riittävän aito, ja kuka sen määrittelee?

Kansallishenkeä nostatetaan nyt saattamalla köyhä taiste-lemaan toista köyhää vastaan. Siinä missä entisaikojen ven-namolaisuus nojasi vahvasti rötösherrojen jahtamiseen, nykyisin heidät unohdetaan ja syytetään omista ongelmis-ta tavallisia ihmisiä köyhissä maissa. Miksei tämän päivän uuspopulismi iske veroparati-i-

sien ylläpitäjiin ja veronkiertä-jiin, jotka veropakolaisina kier-tävät Eurooppaa piilottaen ra-hojaan maasta toiseen?

Perinteisesti populismin ei tietysti ole tarkoituskaan tarjo-ta ratkaisuja maailman ongel-miin, vaan nostattaa kansallis-henkeä vahvasti tunteisiin ve-toavalla retorikalla. Menneitä rinnalleen rahan arvot, jolloin liittoutuminen herrojen kanssa on tietysti luontevampaa kuin toimiminen heitä vastaan.

Ehkä valta onkin tärkeintä? Kristilliset arvot ovat saaneet rinnalleen rahan arvot, jolloin liittoutuminen herrojen kanssa on tietysti luontevampaa kuin toimiminen heitä vastaan.

Ja kun rahanvallan kanssa heilastellaan, myös leikkaus-politiikka kohdentuu vain pie-ni- ja keskituloisiin kansalai-siin.

MERJA KYLLÖNEN
europarlamentariikko
(vas.)
merja.kyllonen
@europarl.europa.eu

LEHTIKATSAUS

Vastuu ei tunne rajoja

Yhdysvaltalaisessa, käytöstä poistetussa kultakaivoksessa tapahtunut vakava ympäris-tönnettomuus muistuttaa **Keskisuomalaisen** mukaan jälleen siitä, ettei ympäristö-vastuita voi pakoilla.

”Monissa maissa ympäris-töä muuttava ja vahingoitta-vaa yritystoimintaa säännel-lään, mutta parannettavaa on vielä valtavasti. Suomessa asiat ovat kohtuullisen hyvin. Ympäristö ei kuitenkaan tun-ne valtionrajoja.

Suomalaisten kuluttamat tavarat valmistetaan nykyään usein halpatuontimaissa, jois-sa ympäristönsuojelu ei ole vielä lähellekään riittävällä tolalla. Siksi ympäristön hy-väksi on tehtävä työtä laajalla rintamalla.”

Positiivista värinää

Kauppalehti pitää pörssiyh-tiöiden tuoreita tunnuslukuja erinomaisena suorituksena kes-kellä pitkittynyttä taantumaa.

”Maanaintaina julkaistut lu-vut teollisuuden uusista tilauk-sista loivat positiivista värinää. Uusien tilausten määrä oli ke-säkuussa 54,4 prosenttia vuo-dentakasta suurempi. Kasvu keskittyi kuitenkin metallite-ollisuuteen, jossa telakkateol-lisuus sai monta isoa laivatila-stusta.

Koko alkuvuodelle jaettu tilausten kasvu on 9,1 prosent-tia. Metalliteollisuuden lisä-ksi myös paperiteollisuuden tilauksissa on kasvua, joten toivoa käänteestä on ilmassa.”

Hiljainen tieto hyödyksi

Satakunnan Kansa kertoo työssä käyvien eläkeläisten määrän tuplaantuneen kah-deksan viime vuoden aikana. Lehti katsoo, että eläkeläisten työssäkäynti on eduksi työn-antajalle.

”Eläkeläisten työnteolla saa-vutetaan myös yksi etu, jonka mitattavuus ei ole helppoa. Hiljaisen tiedon siirtäminen eteenpäin nimittäin paranee, kun jo eläköityneitä on yhä vahvuudessa mukana.

Tähän onkin syytä. Suurten ikäluokkien eläköityminen on merkinnyt sitä, että samasta työpaikasta on yhtäaikaisesti voinut lähteä useampikin ta-lossa pitkään ollut yläöntekijä, ja hiljaisen tiedon siirtyminen nuoremmille on voinut häi-riytyä pahastikin.”

RAHIKAINEN

TOIMITTAJALTA

Tavallinen hyvä ruoka onkin eksoottista

Lähiruokaa kouluihin, lähi-ruokaa vanhainkoteihin, lou-nasuokiin... Vähän liiankin tuttu tavoite. Lähellä tuotettua on haviteltu julkisiin ruokailui-hin, suurkeittäöihin ja vaikka minne jo pitkälti yli kymmenen vuotta.

Hankkeita on viety läpi var-masti kymmeniä. Moni päät-täjä on puhunut kerta toisensa jälkeen vakaasti sen puolesta, kuinka lähellä tuotettua aletaan nyt suosia, hankintalaista viis.

Voi kunpa olisikin niin. Ikävä kyllä lähiruoka on varsinkin päättäjien kohdalla edelleen lähinnä sanahelinää. Kuulostaa mukavalta ja tärkeältä, mutta on käytännössä hankalaa.

Täällä Etelä-Karjalassa päiväkodeissa, kouluissa ja vanhainkodeissa juodaan ruotsalaista maitoa.

Näin on ollut jo monta vuot-ta. Paikalliset päättäjät eivät kuulemma voi asialle mitään. Ruokahankinnat kun on keskitetty.

Maakunnassa vain Luumäki hoitaa hankinnat itse ja suosii hankintalain puitteissa mitä tahtoo, usein käsittäkseni

paikallista. Enpä tiedä, miten he siihen pystyvät, jos muut eivät.

”Meillä ei täällä ole paikal-lista meijeriä”, totesi eräs hankinnoista vastaava paneeli-keskustelussa, jossa asia taas nousi esiin.

Hän tuntui ikävä kyllä ker-tovan ontuvan perustelunsa tosissaan. En tiedä, moniko kuulijoista uskoi, mutta luuli-sin aika monen tajuavan, että Ruotsia lähempää maitoa on saatavilla, kun kaupatkin koti-maista myyvät.

Päättäjät valitaan päättä-mään. He, ja heidän kauttaan äänestäjät, voivat vaikuttaa.

Siksi toivoisi, että he oikeasti tekisivät niin. Että tosissaan päätettäisiin suosia kotimaista ja myös tehtäisiin se.

Mallia voisi hakea vaikka Pohjoismaiden luomun edellä-kävijästä. Tanskassa on määri-telty konkreettisia tavoitteita siihen, kuinka suuri osuus julkisten ruokapalvelujen hankinnoista on oltava luomua.

Meillä ties mistä kotoisin oleva ruoka valtaa paikan jos toisenkin.

Urheilun suurtaapahtuma Gymnaestrada hankki ruuat Virosta. Monessa ravintolassa kysymys alkuperästä herättää ikävän usein lähinnä hämmen-nystä. Hesburgerin angus-burgerin alkuperää tiedustel-lessa sain vastaukseksi, että angus tarkoittaa rotua, siitä se nimi tulee. Kun toistin kysy-myksen alkuperämaasta, tietoa ei ollut. Asiaa selvittäneeltä ystävältä kuulin lihan olevan ilmeisesti irlantilaista.

Lähiruuan todellinen edistäminen on jäänyt pitkälti pienten toimijoiden vastuulle.

Paras ruoka siirtyy tuotta-jalta kuluttajalle lähiruoka-renkaissa, tiloilla ja toreilla. Tukea työlle ovat antaneet lukuisat hankkeet. Varsinainen työ markkinaraon löytämiseksi yrittäjän on silti tehtävä itse.

Olen osakkaana lähiruokaa myyvässä yrityksessä, jossa toimii myös ravintola.

Tiedän, ettei lähellä tuotetun, tai joskus edes kotimaisen, raaka-aineen hankkiminen ole aina helppoa. Eikä se ole yleensä halpaa. Mutta erittäin palkitsevaa se on.

TERHI TORIKKA
terhi.torikka@mt1.fi